

prof. dr Gerard Ciołek
Warszawa, Kopińska 26 m 17

Warszawa 8.VI, 56.

O p i n i a .

W związku z wnioskiem Rady Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej z dn. 24. maja 1956 o nadanie tytułu naukowego docenta mgr. inż. arch. Andrzejowi Domańskiemu, pełniącemu funkcję zastępcy profesora w Zakładzie Historii i Teorii Układów Przestrzennych na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, składam następującą opinię:

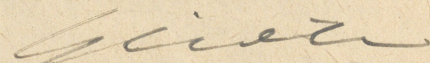
1. Kandydat ukończył studia wyższe na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej w 1937 roku, broniąc pracy dyplomowej z zakresu urbanistyki pod kierunkiem prof. Tadeusza Tołwińskiego. Do roku 1939 pracował w Zakładzie Architektury Polskiej Politechniki Warszawskiej powołany przez prof. Oskara Sosnowskiego dla opracowywania materiałów do jego dzieła "Dzieje Budownictwa w Polsce". W roku 1939 wydelegowany był do Sandomierza, gdzie pod kierunkiem prof. Jana Zachwatowicza prowadził badania i studia urbanistyczne dla rekonstrukcji miasta. Kontakty kandydata z uczelnią trwały również podczas okupacji w formie pracy w Tajnej Politechnice Warszawskiej u prof. Tołwińskiego. W roku 1945 brał udział w organizowaniu Wydziału Architektury w Krakowie, gdzie też kolejno zajmował stanowiska starszego asystenta i adiunkta w Katedrze Urbanistyki u prof. Tołwińskiego a od 1953 roku jest zastępcą profesora i kierownikiem Zakładu Historii i Teorii Układów Przestrzennych, powołany na mój wniosek, jako kierownika Katedry Planowania Przestrzennego. Ogromna erudycja i doskonałe opanowanie zagadnień historii urbanistyki znalazły uznanie u prof. Tołwińskiego, który powierzył mu samodzielne prowadzenie wykładów i ćwiczeń historycznych, mimo iż kandydat w tym czasie był tylko pomocniczym pracownikiem nauki. Prowadzone przez niego w ostatnich latach ćwiczenia i dyplomy z zakresu projektowania urbanistycznego wskazują, że kandydat jest dojrzałym pedagogiem-urbanistą i że w pełni ma opanowaną problematykę współczesnego projektowania miast i osiedli. Jako pedagoga cechuje go niezwykle przyjazny i serdeczny stosunek do młodzieży, a jako pracownika nauki - ogromna pracowitość, sumiennosc wykonywania powierzonych mu zadań, samodzielność i inicjatywa w zakresie metodologii dydaktycznej, odwaga przekonań i rzetelność stosunku do kolegów, podwładnych i przełożonych.

2. W zakresie pracy twórczej kandydat posiada znaczny dorobek zarówno architektoniczny, jak i urbanistyczny. Jest on autorem wielu realizacji architektonicznych /budownictwo mieszkaniowe i przemysłowe/ oraz planów zagospodarowania przestrzennego kilku miast i osiedli: Okęcia i Młocin pod Warszawą, Skawiny, Wieliczki, Kazimierzy Wielkiej, Żywca. Jako urbanista Miejskiego Wydziału Budownictwa w Krakowie opracował plany urbanistyczne Krakowa, wnosząc szereg cennych i realnych koncepcji. Jego opracowania urbanistyczne, znane mi z tytułu mego udziału w komisjach opiniotwórczych i zatwierdzających cechuje naukowe podejście do studiów analitycznych, realizm koncepcji planistycznych oraz wielka kultura plastyczna.

3. Zainteresowania badawczo-naukowe kandydata znalazły swój wyraz już w okresie jego pracy w Zakładzie Architektury Polskiej Politechniki Warszawskiej, zarówno w formie doskonałych i oryginalnych opracowań do dzieła prof. Sosnowskiego, jak i w pierwszych próbach publikacji: Budownictwo ludowe ziem górskich, Fontanny Wystawy Paryskiej

Zasady sytuowania pomników. W okresie powojennym kandydat opracował szereg interesujących i wartościowych monografii historyczno-urbanistycznych dla następujących miast: Biaka-Bielsko, Kazimierza Wielka, Żywiec, Króbusko, Zator, na zlecenie instytucji i władz planowania. Praca o Zatorze weszła jako wzorowe opracowanie do planu wydawniczego Zakładu Historii i Teorii Urbanistyki i Architektury P.A.N. Ostatnio kandydat opracował podręcznik akademicki "Historia budowy miast" o objętości około 800 stron maszynopisu, wprowadzając do niego szereg nowych i oryginalnych a zarazem odkrywczych poglądów i wniosków. Trudne warunki zawodowe i osobiste nie pozwoliły kandydatowi na ukończenie pionierskiej pracy, zamierzonej jako rozprawy doktorskiej na temat uzdrowisk polskich. Praca ta, o której prof. Tołwiński wyowiadał wiele pochlebnych uwag, wobec zgromadzonego ogromnego materiału i zarysowania wstępnej redakcji tekstu, oczekuje wznowienia i stanowi pozycję w planie prac Katedry Planowania Przestrzennego na najbliższe lata. Wymienione prace naukowe kandydata cechuje wielka wnikliwość, szerokie ujęcie problematyki, umiejętność posługiwania się źródłami i pomocami naukowymi, krytycyzm; wskazują też one, że kandydat w pełni opanował metodologię pracy naukowej.

Wobec powyższej charakterystyki kandydata w zakresie dydaktyki, osiągnięć twórczych i naukowych uważam go za w pełni zasługującego na przyznanie mu stopnia naukowego docenta, jako jednemu z zasłużonych w Polsce pracowników naukowych w dziedzinie urbanistyki.

/-/prof. dr Gerard Ciołek